

# БЪЛГАРИНЪТ СЕ ЗАСТРАХОВА КАТО ЕВРОПЕЕЦ, НО НЕ ШОФИРА КАТО ТАКЪВ

В поредния си репортаж от „мястото на събитието“ за работата на автоконтрольорите в София посетихме оживеното кръстовище при автогарата в „Овча купел“. Както винаги, съдейства ни инспектор **Любка Маринова** от Столична дирекция „Полиция“, която неведнъж е гостувала на страниците на в. „Застраховател прес“. Малко преди обяв трафикът на това място не е от най-натоварените, споделиха младшите автоконтрольори **Любомир Кирилов** и **Георги Александров**. Но всеки столичанин или гост на София има представа какво представлява един столичен булевард, макар и не в пиков час - суматоха от превозни средства от всякакъв вид и габарит, плюс градски и междуградски автобуси, трамваи и таксите.



Любомир Кирилов и Георги Александров

**Божидар Митев, 61-годишен, инженер, председател на Синдиката на енергетиците към КНСБ**

- Винаги сключвам застраховка „Гражданска отговорност“ и не мога да усетя дали има кампания, или няма. Като всеки дисциплиниран човек правя нещата, които трябва да се правят. Застраховката е задължителна, известно е защо е така и няма какво да умува човек. Както при шофирането - трябва да се управлява превозното средство по определен начин, и аз го правя. В случая обаче допуснах грешка и си понасям последствията. Не бях си сложил предпазния колан и това е абсолютно нарушение, няма спор... Така че няма и как да съм доволен от ситуацията, в която попаднах.

Мисля си обаче, че правилата трябва да се прилагат някак по-творчески. Патрулите нямат връзка помежду си или с някаква база данни, за да проверят дали един водач е рецидивист като пътен нарушител. Непрекъснато съм по



пътищата и виждам какво става по тях - обикновено полицията не е там, където трябва да бъде. Седят на места, където има знак „Стоп“, да речем. Все едни такива атрактивни места си избират - атрактивни от гледна точка за налагане на наказания, а не от гледна точка на сигурност и превенция. И това не е само

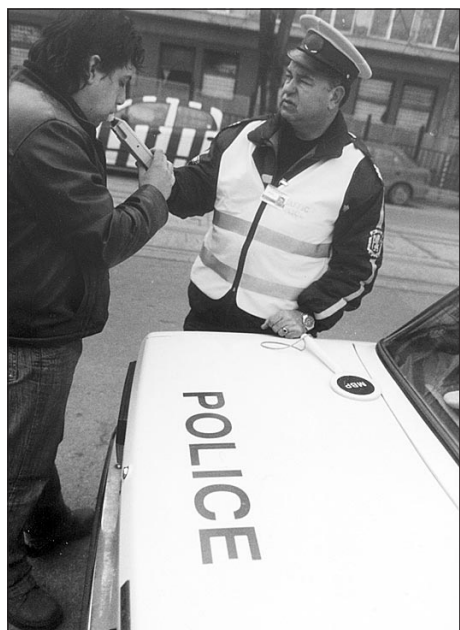
мое мнение.

Шофирането на българина е ужасно - неправилно изпреварване и маневриране, засичания, неподдаване на мигачи, минаване на червен светофар. Няма ден, в който да не ме изправят на нокти именно такива нарушители, които все няма кой да озапти.

Очевидно когато има повече правила, включени в Закона за движението по пътищата, работата също става повече. Много често водачите на МПС забравят да включват светлините (от 1 ноември 2006 г. това стана задължително и през деня за целия зимен период), както и да поставят предпазните си колани. За такива пропуски само за по-малко от два часа автоконтрольорите спряха петнайсетина автомобила; но далеч не всички, чиито водачи бяха в нарушение, по простата причина, че, съставяйки актове и преглеждайки документите на шофьорите (също и за наличие на застраховка „Гражданска отговорност“), те просто нямаха физическа възможност да го сторят...

Както и очаквахме, нито един от спрениите водачи не беше без застраховка; нещо, което наблюдавахме и преди. Като представители на вестник, чиято основна тема е застраховането, това ни правеше и ни прави добро впечатление. Но работата не е само в застраховането - културата на движението нито се купува, нито зависи от полицата. Да, тя е някаква защита за третите лица и за имуществото ни, но неспазването на правилата или неадекватното шофиране често водят до пътни инциденти с непоправими последици, които никога застраховка не може да покрие напълно.

**Иван Василев, 25-годишен, с ауди, купено на старо от Германия, все още шофираше с временния германски номер, макар че срокът му бе изтекъл. Не беше си сложил и предпазния колан. Александър Георгиев, шофьор в частна фирма, не носеше сред документите си застрахователната полицата, а на стъклото на камионетката му бе залепен винетният знак на вече невалидната полицата. Започнаха да му съставят акт, но междувременно дохода от фирмата и показа новата редовна полицата.**



Проверка за алкохол на Иван Василев

**Георги Александров, младши автоконтрольор към отдел „Пътна полиция“ на Столична дирекция „Полиция“, с 24 години стаж**

- Най-много ни затруднява това, че доста хора не носят полицата на застраховката „Гражданска отговорност“ и при обработка на ПТП не можем да попълним протоколите в пълна степен. Хората трябва допълнително да идват до КАТ. Струва ми се, че застрахователите и брокерите не обясняват достатъчно добре на клиентите си, а и те не четат внимателно, за да видят, че трябва да носят и полицата. Мнозина явно смятат, че винетният знак и контролният талон са достатъчни. Това е пропуск, който усложнява нещата - и за тях, и за нас.

Иначе много рядко се срещат водачи без застраховка, просто са някакви изключения от правилото. И по-раншните ми впечатления бяха такива, но имаше много автомобили, които се водеха само на книга в масивите на КАТ - неспрени от движение, но нито използвани, нито застраховани.

Културата на българина на пътя е под всякаква критика. Където сме ние и ни виждат, има култура, мръднем ли, всичко се забравя...



**Любомир Кирилов - младши автоконтрольор към отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция „Полиция“, с 26 години стаж**

- В момента извършваме проверка по обща разстановка. Задачата за деня, спусната от ръководството, е да проверяваме за застраховка „Гражданска отговорност“, включени къси светлини и поставяне на предпазните колани. При предишни дежурства установихме само няколко случая на липса на застрахователна полицата, или по-скоро - нейното неносене от водачите. В такива случаи съставяме акт. Когато посещаваме пътно-транспортни произшествия и някой от водачите няма полицата, не му се дава протоколът за ПТП, докато не представи полицата в КАТ.

Така или иначе, ние си пишем актове, но глобите не се плащат... Ако се нап-



рави така, че нарушителите да си получават документите чак след като си платят глобата, ще бъде друго. Техническата изправност на автомобилите бих определил като „средна хубост“. Повечето от водачите минават по втори начин - само с документи, от пръв поглед се вижда. Откакто техническите прегледи не се правят в КАТ, положението се влоши много.

**Ангелин Николов, 52-годишен, на свободна практика, консултант по системите за качество ИСО**

- Имам и „Гражданска отговорност“, и „Каско“. Застраховах се в офис на една компания, защото просто имаше... къде да паркирам. Не съм избирал застрахователя по някакъв критерий или заради престижа на компанията, а само заради паркирането! Нещо типично за българската ситуация...

Като гледам какви скъпи и лъскави автомобили се движат по пътищата - само да одраскам един подобен, моята и да я подаря, пак не бих могъл да платя дори боята. Така че застраховките не би трябвало и да са задължителни; те просто са нещо разумно.

Пътната обстановка у нас е направо ненормална. Но ние от десетилетия свикваме с ненормалните неща и те престанаха да ни правят впечатление.



**Божидар Никушев, 65-годишен, пенсионер**

- Естествено е, че имам застраховка „Гражданска отговорност“. Редовен клиент съм на ДЗИ. Дали важи за чужбина, не ме интересува, понеже нямам намерение да ходя никъде. Закъде с тая барака? Докъде ще стигна? Спряха ме, защото не бях включил късите светлини. Тръгнах от супермаркета и включих светлините ей там, а катаджиите решиха, че съм го направил, след като съм ги видял. Какво да им кажа? Не са прави, ама... имат право! Ето, пишат ми акт. Вижете, и други минават без светлини, ама тях не ги спират!



Снимки ГЕОРГИ ДЕРМЕНДЖИЕВ